

Romuald Kołodziejczyk

W kwadratowych nawiasach [] moje uwagi

**WOJSKOWY SĄD REJONOWY
W WARSZAWIE
NR akt 895/ 52**

**WYROK W IMIENIU POLSKIEJ
RZECZPOSPOLITEJ LUDOWEJ**

Warszawa, dnia 1 grudnia 1952 r.

Wojskowy Sąd Rejonowy w Warszawie w składzie:

1/przewodniczący mjr Litmanowicz Władysław

2/ sędzia wojskowy kpt. Drakomirecki Jerzy

3/ ł a w n i k ppor. Perykasza Zdzisław j.w.5219,

w obecności prokuratora wojskowego ppłk. Ligęzy Henryka, obrońców: adw. Wajsfeda T. z wyboru dla osk. 1, adw. Kanta R. z wyboru dla osk. 2, adw. Korzeniowskiego z urzędu dla osk. 3, oraz przy udziale protokolanta Suchockiej Zofii, rozpoznawszy sprawę:

I KLUKOWSKIEGO Tadeusza syna Zygmunta i Zofii z domu Szymańskiej urodzonego dnia 15 maja 1931 r. w Szczepieszynie, narodowości polskiej, obywatela polskiego, kawalera, mającego wykształcenie średnie, z zawodu urzędnika, nieposiadającego majątku, stale zamieszkałego w Józefowie k/ Warszawy przy ul. Na Plebani 9, w W.P. niesłużącego, nieodznaczonego, pochodzenia inteligencji pracującej, bezpartyjnego, niekaranego oskarżonego z art. 86. par. 2 K.K.W.P i inne

II KURZĘPY Jerzego syna Ignacego i Henryki z domu Kozyriska urodzonego dnia 22 kwietnia 1932 r. w Zwierzyńcu pow. Zamość, i tamże stale zamieszkałego, narodowości polskiej, obywatela polskiego, kawalera, mającego wykształcenie średnie, studenta Uniwersytetu M.C.S w Lublinie, nieposiadającego majątku, w W.P. niesłużącego, nieodznaczonego, syna organisty, bezpartyjnego, niekaranego oskarżonego z art. 86. par. 2 K.K.W.P i inne

III GROBICKIEGO Antoniego S. Zenona i Bronisławy z domu Drozdowska urodzonego dnia 1 października 1931 r. w Białej Podlaskiej, narodowości polskiej, obywatela polskiego, kawalera, mającego wykształcenie średnie, studenta KUL w Lublinie, nieposiadającego majątku, stale zamieszkałego w Lublinie przy ul. Sądowej 12, m. 9, w W.P. niesłużącego, nieodznaczonego, pochodzenia z inteligencji pracującej, bezpartyjnego, niekaranego, oskarżonego z art. 86. par. 2 K.K.W.P. i inne

ustalił

W dniu 2 lipca 1952 r. w związku ze zlikwidowaniem bandy terrorystyczno-rabunkowej p.n. "Kraj", na czele, której stał Sobota Zenon vel Tomaszewski Jan ps. " Jan ", zostali aresztowani oskarżeni: Klukowski Tadeusz, Kurzępa Jerzy i Grobicki Antoni.

Os-ny Klukowski przez pewien czas okupacji posiadał pistolet maszynowy systemu Sten z nabojami, który od chwili wyzwolenia przechowywał na strychu

kościół w Szczepieszynie. Pod koniec 1947 r. oskarżeni Klukowski i Kurzępa, którzy w tym czasie uczęszczali do liceum w Zamościu, nawiązali kontakt z nielegalną organizacją p. n. Szara Brać. Uważając, iż organizacja ta, która składała się przeważnie z młodzieży harcerskiej, jest w niedostatecznym stopniu zakonspirowana, oskarżeni Klukowski i Kurzępa wspólnie z niejakim Pobudkiewiczem Waldemarem, utworzyli nielegalną organizację p.n. Konspiracyjne Oddziały Skautowe w skrócie K.O.S, mającą być przedłużeniem t.zw. starego harcerstwa. Na przestrzeni roku 1948 oskarżeni Klukowski i Kurzępa zwerbowali kilku kolegów szkolnych.

W tym samym mniej więcej czasie osk. Grobicki, uczęszczając do gimnazjum w Bielsku Podlaskim, wspólnie z kilkoma swoimi kolegami szkolnymi utworzył nielegalną organizację o nieustalonej nazwie. Organizacja ta usiłowała uzyskać pewne instrukcje, co do sposobu i zakresu swej działalności od grasujących na tamtejszym terenie band leśnych, co jej się jednak nie udało. Po ukończeniu gimnazjum osk. Grobicki wyjechał do Lublina, gdzie wstąpił na Katolicki Uniwersytet Lubelski na Wydział Humanistyczny.

Osk. Klukowski po zakończeniu szkoły średniej wyjechał z Zamościa do Lublina, gdzie rozpoczął studia na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej, które przerwał i przeniósł się do Warszawy, gdzie pracował w różnych instytucjach, ostatnio w Związku Branżowych Spółdzielni Pracy Wytwórczości i Usług Różnych podległym Ministerstw Drobnej Wytwórczości. Osk. Kurzępa po zakończeniu szkoły średniej wyjechał z Zamościa do Lublina, gdzie rozpoczął studia na Wydziale Rolnym Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej.

W marcu 1952r. osk. Klukowski, który w tym czasie zamieszkiwał w Józefowie k/Warszawy, dowiedziawszy się o przynależności swej kuzynki Janiszowskiej Jadwigi do nielegalnej organizacji, zwrócił się do niej z prośbą o umożliwienie mu nawiązania kontaktu z kierownictwem tej organizacji, na co Janiszowska wyraziła zgodę. Po kilku dniach Janiszowska przeprowadziła rozmowę z kierownikiem antypaństwowej nielegalnej organizacji „Kraj” ps. „Jan”, z którym następnie skontaktowała osk. Klukowskiego. Do spotkania tego doszło na dworcu E.K.D., przy ul. Nowogrodzkiej w Warszawie. Podczas tej i kilku następnych rozmów z osk. Klukowskim, „Jan” poinformował go o celach i zadaniach organizacji, a mianowicie, że organizacja zmierza do zmiany ustroju Państwa Polskiego, że jest ona przedłużeniem ideologii A.K., że składa się z byłych członków batalionów „Parasol” i „Zośka”, że na czele organizacji stoi ps. ...[brak pseudonimu w odpisie RK] oraz, że dowództwo organizacji odpowiada całkowicie za wszelkie akcje przedsięwzięte i nakazywane przez nie swym członkom. Osk. Klukowski wyraziwszy chęć przystąpienia do organizacji „Kraj”, otrzymał od „Jana” pseudonim „Krzysztof”, oraz polecenie prowadzenia akcji werbunkowej. Pod koniec marca osk. Klukowski udał się do Lublina, gdzie zwerbował do organizacji osk. Kurzępę nadając mu pseudonim „Rysiek”. W parę dni później Kurzępa przyjechał do Warszawy, gdzie został przez Klukowskiego skontaktowany z „Janem”. Ten ostatni nakazał obu oskarżonym werbować nowych członków do organizacji, oraz zakomunikował im o planowanej przez organizację akcji wykolejenia pociągu pośpiesznego Moskwa -Berlin. Podając to do wiadomości oskarżonych Klukowskiego i Kurzępy, „Jan” polecił im postarać się o klucze do rozkręcania szyn. Wróciwszy do Lublina osk. Kurzępa zwerbował tam do organizacji osk. Grobickiego nadając mu pseudonim „Henryk”.

Na początku kwietnia 1952r. wszyscy osk-ni odbyli naradę z „Janem”, na której omówiono szczegóły planowanej akcji, oraz postanowiono dokonać kradzieży

t.zw. klucza mutrowego, którego nie mogli osk-ni nigdzie zakupić, natomiast pozostałe klucze do odkręcania śrub na stykach szyn postanowiono zakupić w sklepach ze starzyzną żelaza. W celu dokładnego ustalenia czasu przelotu pociągów postanowiono przeprowadzić obserwację w miejscu obranym przez „Jana”, na przeprowadzenie akcji, t.j. na zakręcie toru pod Płochocinem. W nocy z 6 na 7 kwietnia osk-ni Klukowski i Kurzępa przeprowadzili wspomnianą obserwację, ustalając, że pociąg Moskwa- Berlin przebiega przez oznaczone miejsce około godziny 0.30. Dnia 8 kwietnia 1952 r. osk-ni Klukowski i Kurzępa skradli spod budki dróżnika tzw. klucz mutrowy, nieodzowny do przeprowadzenia zamierzonej akcji dywersyjnej, dla odkręcenia śrub przytrzymujących szyny przy podkładach. W nocy z 9 na 10 kwietnia 1952 r. osk-ni Kurzępa i Grobicki udali się na oznaczone miejsce celem dokonania ponownej obserwacji miejsca i czasu przelotu pociągu Moskwa -Berlin, przy czym sporządzili odciski śruby na stykach szyn z plasteliny. Dnia 11 kwietnia 1952 r. osk. Klukowski wraz z Janiszowską Jadwigą przywiózł do Warszawy ukryty w krzakach i uprzednio skradziony klucz mutrowy. Tego samego dnia wszyscy osk-ni wspólnie z „Janem” zakupili w sklepie ze starzyzną klucze do odkręcania śrub na stykach szyn według rozmiaru ustalonego uprzednio przy pomocy plasteliny. Ponadto osk. Klukowski dostarczył zakupiony przez niego klucz francuski i klucze do wkrętów, oraz młotek i dwie butelki nafty do smarowania śrub. Około godz. 20-tej dnia 11 kwietnia 1952 r. osk-ni wraz z „Janem” udali się pociągiem do Płochocina, zabierając ze sobą wymienione wyżej narzędzia. Z Płochocina wszyscy oni udali się na wybrane uprzednio miejsce, gdzie przystąpili do przeprowadzenia akcji. „Jan” z Kurzępą odkręcili śruby na stykach szyn natomiast, Klukowski z Grobickim przy pomocy skradzionego klucza mutrowego odkręcili śruby przymocowujące szyny do podkładów. Po wykręceniu śrub osk-ni odsunęli szyny, po czym oddalili się na odległość około 500 m., skąd obserwowali przebieg katastrofy. Na skutek opóźnienia się pociągu Moskwa- Berlin, ze stacji Płochocin do stacji Błonie wyszedł pociąg towarowy, prowadzony przez drużynę kolei NRD. Po dojściu do miejsca w którym rozkręcone zostały, przez oskarżonych i Jana”, szyny pociąg ten wykoleił się. Wykolejeniu uległy parowóz wraz z tendrem oraz 4 wagony. Parowóz oraz tender zjechały na ukos nasypu i przewróciły się do góry nogami, 2 wagony uległy całkowitemu rozbiciu, 2 zaś uszkodzeniu. Wskutek wypadku doznali lekkich obrażeń kierownik pociągu: Rudolf i pilot pociągu, Leon. Na skutek dywersyjnej akcji osk-nych nastąpiła przerwa w ruchu kolejowym od godz. 0,40 do godz. 5,17. Po przeprowadzonej akcji dywersyjnej osk-ni, porzuciwszy narzędzia do pobliskiej rzeczki, udali się wspólnie z „Janem” do Pruszkowa, a stamtąd do Warszawy. Następnego dnia osk. Klukowski otrzymał przez Janiszowską od „Jana” rozkaz nielegalnej organizacji nadające jemu, i pozostałym osk-nym, stopień kaprała podchorążego, oraz udzielający osk-nym pochwały za sprawne wykonanie akcji dywersyjnej. O treści wspomnianego rozkazu osk-ny Klukowski powiadomił osk-nych Kurzępę i Grobickiego, po czym rozkaz zniszczył. W parę dni później osk-ny zwerbował do organizacji „Kraj” Pobudkiewicza Waldemara, z którym w 1947 r. zorganizował Konspiracyjne Oddziały Skautowe, nadając mu pseudonim „Zygmunt”. Pod koniec kwietnia 1952 r. „Jan” zakomunikował Klukowskiemu, iż planowana jest akcja dywersyjna, mająca na celu unieruchomienia stacji radio nadawczej w Raszynie, przez wysadzenie w powietrze wieży tej radiostacji. W związku z powyższym osk-ny, wspólnie z Januszowską udał się do Raszyna, gdzie

przeprowadził rozpoznanie terenu ustalając, że dostęp do wieży jest silnie strzeżony, o czym następnie zameldował „Janowi”.

Na początku maja 1952 r. osk. Grobicki zwerbował na terenie Lublina, do organizacji „Kraj”, swego kolegę uniwersyteckiego Błyskosza Jana, nadając mu pseudonim „Marek”, ten zaś ze swej strony zwerbował Jarosławskiego Karola nadając mu pseudonim „Stasiek”. W tym samym czasie osk. Klukowski zwerbował do organizacji swego kolegę Maślanko Ryszarda, który odbywał w tym czasie służbę wojskową, który w rezultacie tego zdezerterował z wojska, i który ze swej strony zwerbował do organizacji innego żołnierza Hałasę Alfreda, który również zdezerterował. Maślanko otrzymał w organizacji pseudonim „Marian”, Hałasa zaś „Olek”.

W pierwszych dniach maja 1952 r. „Jan” utworzył grupę operacyjną o kryptonimie „Lodzia” w skład której weszli wszyscy trzej oskarżeni oraz Błyskosz i Jarosławski. Wkrótce potem Klukowski powiadomił pozostałych członków grupy „Lodzia” o planowanym napadzie na ob. adw. Branickiego. Napad ten miał jedynie cele rabunkowe, albowiem, jak to oświadczył Klukowskiemu „Jan”, organizacja znalazła się w trudnej sytuacji materialnej. Dnia 9 maja 1952r. osk-ni wspólnie z „Janem”, Błyskoszem i Jarosławskim dokonali napadu rozbójniczego na adw. Branickiego zamieszkałego przy ul. Hożej 41. Do mieszkania weszli pierwsi osk. Kurzępa i Jarosławski, którzy podając się za funkcjonariuszy U. B. sterroryzowali otrzymanymi od „Jana” pistoletami domowników, i znajdujących się tam klientów, nakazując im położyć się na podłodze i zawiązując im oczy, a następnie wpuścili do mieszkania „Jana”, i osk-nych Klukowskiego, Grobickiego oraz Błyskosza. Po przeszukaniu mieszkania bandyci zabrali adw. Branickimu 10 tysięcy złotych, a adw. Ułasowi teczkę skórzaną, po czym oddalili się. W czasie tego napadu osk. Kurzępa posiadał pistolet syst. „Walter”.

W połowie maja 1952r. „Jan” polecił osk-nemu Klukowskiemu i pozostałym osk-nym dokonać napadu na kancelarię adw. Buszkowskiego Lecha celem zabrania stamtąd akt sprawy Brauna Jerzego, kierownika antypaństwowej, nielegalnej organizacji „Unia”. Dnia 23 maja 1952 r. osk-ni Kurzępa i Grobicki uzbrojeni w pistolety, oraz Jarosławski podając się za funkcjonariuszy U.B. wtargnęli do mieszkania w którym prowadził kancelarię adwokacką adw. Buszkowski, a następnie sterroryzowawszy domowników którzy wpuścili Klukowskiego i Błyskosza. Zawiązawszy domownikom oczy bandyci wszczęli poszukiwania za aktami sprawy Jerzego Brauna, a nie znalazłszy takowych oddalili się. Podczas tego napadu osk Kurzępa uzbrojony był w pistolet syst. „Steyer”, zaś osk. Grobicki w pistolet syst „Walter”.

W parę dni później „Jan” postawił przed grupą „Lodzia” zadanie zdobycia pewnej ilości broni przy pomocy rozbrajania funkcjonariuszy M.O oraz żołnierzy W. P. W związku z tym przez kilka dni, pod koniec maja 1952 r., osk-ny Klukowski przechowywał u siebie otrzymane od „Jana” pistolety „Walter” i „Steyer”. Dnia 26 maja 1952 r., po przeprowadzeniu odpowiedniej obserwacji, wszyscy trzej osk-ni dokonali gwałtownego napadu na kpr. M.O. Zapaśnika Wacława, w godzinach wieczornych na ul. Zielenieckiej. Korzystając z tego, że na ulicy nie było nikogo osk-ni Klukowski i Kurzępa sterroryzowali posiadanymi pistoletami Zapaśnika, któremu Grobicki wyjął z kieszeni pistolet służbowy syst. „TT” 2938, wraz z 2 magazynkami z amunicją. W czasie tego napadu Klukowski posiadał pistolet „Walter”, Kurzępa zaś pistolet syst. „Steyer”, który następnie przez kilka dni przechowywał w czasie swego pobytu w Warszawie.

Następnego dnia „Jan”, osk-ni Klukowski i Kurzępa, oraz Pobudkiewicz, Maślanko, Hałasa, Przyczynek Anna i Metzger Krystyna, udali się dwiema taksówkami do miejscowości Tarchomin w celu dokonania napadu na punkt kontrolny, i odebrania broni pełniącym tam służbę milicjantom. Napadu tego jednakże banda nie dokonała, albowiem przekonała się ona, że milicjanci uzbrojeni są w broń automatyczną. Jak to już wyżej zostało powiedziane, w czasie tej akcji, osk Kurzępa posiadał pistolet „Steyer”.

W kilka dni później osk. Kurzępa wraz z Hałasą i Maślanko, z polecenia „Jana”, udali się na ul. Rutkowskiego w zamiarze dokonania napadu rozbójniczego na pracownię grawerską, z której zamierzali zabrać narzędzia i surowce do wyrabiania pieczęci. Po wtargnięciu do spółdzielni bandyci wycofali się albowiem przekonali się, że pracownia spółdzielni mieści się gdzie indziej.

Powiadomiony o tym „Jan” polecił wówczas tej samej grupie dokonać napadu rozbójniczego na prywatny zakład grawerski przy ul. Zgoda. Napad ten został dokonany przez osk-nych Kurzępe i Grobickiego, oraz Hałasę i Maślanko, na początku czerwca 1952 r. Podczas tego napadu bandyci zrabowali narzędzia, oraz surowce do wyrabiania pieczęci, przekazując następnie te przedmioty Metzger Krystynie.

W tym samym okresie, tj. na początku czerwca 1952 r., grupa „Lodzia” dokonywała obserwacji w różnych dzielnicach miasta celem dokonania dalszych gwałtownych zamachów, i zdobycia większej ilości broni.

W wyniku tych obserwacji w pierwszej połowie czerwca 1952 r. wszyscy trzej osk-ni wraz Maślanko i Hałasą, w pobliżu dworca wschodniego, sterroryzowali oficera W.P. jednakże okazało się, iż oficer ten broni przy sobie nie posiadał.

Dnia 10 czerwca 1952 r. Osk-ni Kurzępa i Grobicki, oraz Maślanko, Hałasa, Błyskosz i Jarosławski, z polecenia "Jana", udali się do mieszkania posta ob. Dobrowolskiego zamierzając dokonać tam napadu rozbójniczego jednakże zamierzonego celu nie osiągnęli, ponieważ mimo kilkakrotnego pukania nie zostali do mieszkania wpuszczeni.

Dnia 11 czerwca 1952 r, wszyscy trzej osk-ni, oraz Hałasa, Jarosławski, Błyskosz i Maślanko wtargnęli do mieszkania adw. Grafa zamieszkałego w Warszawie przy ul Francuskiej 53 m 5 w zamiarze dokonania tam napadu rabunkowego. Ponieważ adw. Grafa nie było w mieszkaniu bandyci sterroryzowali domowników pragnąc zaczekać na powrót adw. Grafa. Jednakże żona adw Grafa, ob. Graf Stefania nie chciała podporządkować się poleceniom bandytów i wszczęła alarm, na skutek czego bandyci zbiegli. Podczas tego napadu osk. Kurzępa uzbrojony był w pistolet „Steyer”, osk. Grobicki zaś w pistolet ‘T.T’ zrabowany kapralowi M.O. Wilkowi.

W dniu 15 czerwca 1952 r. osk. Klukowski otrzymał od "Jana" pistolet "Steyer", który uprzednio posiadał osk. Kurzępa. Pistolet ten osk. Klukowski zwrócił na drugi dzień "Janowi".

Dnia 22 czerwca 1952 r. osk, Klukowski udał się wspólnie z „Janem” w okolice Zamościa, gdzie „Jan” polecił Hałasie i Maślanko utworzyć bandę leśną. Spotkanie to odbyło się w miejscowości Zawada.

Dnia 24 czerwca 1952r. osk. Kurzępa wraz z Janem", Błyskoszem, Jarosławskim, Przyczynek Anną i Metzger Krystyną udali się na Żoliborz celem ponownego dokonania napadu na mieszkanie posta Dobrowolskiego. Na skutek wszczętego przez domowników alarmu bandyci zbiegli, z wyjątkiem Metzger, która została zatrzymana.

Dnia 27 czerwca 1952 r. osk-ny Kurzępa, który po nieudanym napadzie na mieszkanie posta Dobrowolskiego udał się do swoich rodziców do Zwierzyńca

pod Zamościem, zwerbował tam do organizacji Bakońską Izabelę, którą jako łączniczkę wysłał do Warszawy na spotkanie z „Janem” i osk Klukowskim. W związku z aresztowaniem kilku członków organizacji „Jan” udał się do osk-nego Kurzępy do Zwierzyńca, gdzie dnia 2 lipca 1952 r w czasie usiłowania ucieczki przed funkcjonariuszami U.B., został zastrzelony. Natomiast osk-ny Kurzępa został zatrzymany.

Tego samego dnia t.j. 2 lipca 1952 r. zatrzymani zastali osk-ni Klukowski i Grobicki w mieszkaniu tego ostatniego w Lublinie, dokąd wyjechał Klukowski.

Powyższy stan faktyczny ustalony został na podstawie nie budzącego wątpliwości przyznania się osk-nych do winy, oraz zeznań świadków Zapaśnika Wacława, Wilka Tadeusza, Bronikowskiej Bronisławy, Buszkowskiej Szczepanni, Ułasiewicz Zofii i Graf Stefanii, fotokopii broni posiadanej przez osk-nych, oraz sprawozdania z katastrofy kolejowej pod Płochocinem.

Wszyscy osk-ni zarówno w śledztwie jak i na rozprawie przyznali się do wszystkich zarzucanych im czynów przestępczych.

W czynach tych Sąd dopatrzył się znamion przestępstwa u osk-go Klukowskiego z art.... , osk-go Kurzępy z art.... , i osk-go Grobickiego z art.... (pomijam RK)

Jeżeli chodzi o organizację K.O.S. do której w r 1948 należeli osk-ni Klukowski i Kurzępa to Sąd nie znalazł ani w jej działalności ani też w celach i założeniach, cech zbrodni z art. 86 & 2 KKWP i dlatego zamieniając odpowiednio art. 86 par. 2 KKWP u wspomnianych wyżej osk-nych Sąd wydzielił ten czyn jako samoistne przestępstwo z art. 56 Dekretu z 13 06. 1946r. Albowiem takie właśnie cechy posiadała wspomniana organizacja. Natomiast jeśli chodzi o osk-go Grobickiego, to Sąd uznał, iż założona organizacja o nieustalonej nazwie w Bielsku Podlaskim do której 1948 r. należał osk. Grobicki jeszcze żadnej działalności nie przejawiała, i dlatego ten czyn przestępczy osk-nego stanowi samoistną zbrodnię z art. 87 KKWP w zw. z art. &2 KKWP.

Przystępując do wymierzenia kary Sąd zauważył co następuje: Żaden z osk-nych nie wywodzi się z klasy eksploatatorskiej, i żaden z nich, jak też z ich rodziny, nie mieli żadnych powodów do występowania przeciwko władzy ludowej. Przeciwnie wszyscy osk-ni już w Polsce Ludowej uzyskali średnie wykształcenie, a następnie przyjęci zostali na wyższe studia. Mimo to jeszcze w okresie licealnym wstąpili na drogę konspiracji i działalności nielegalnej, pałając nienawiścią do Polski Ludowej i Związku Radzieckiego. Szczególnie jednak występuje to u osk-go Klukowskiego, który będąc urzędnikiem państwowym sam szukał kontaktu z przywódcą antypaństwowej organizacji "Kraj", zwracając się z taką prośbą do swej kuzynki Janiszowskiej. Nędzne próby osk-nych, w początkowym stadium procesu, wytłumaczenia swej zbrodniczej działalności jakimikolwiek względami ideologicznymi zostały rozbite, a ich dalszymi wyjaśnieniami, w szczególności próbą spowodowania katastrofy pociągu Moskwa- Berlin, sami osk-ni przyznali, że w bardzo krótkim czasie przekonali się, że ich walka o "inną" Polskę to zwykła bandycka, zdradziecka, dywersyjno-terrorystyczna działalność. Mimo to oskarżeni tkwili nadal w organizacji „Kraj” wykonując każde najbardziej łajdackie polecenie "Jana", nie licząc się w najmniejszym stopniu z tym, jaką ilość trupów i kalek pociągnie za sobą zbrodnia dywersji wobec pociągu Moskwa- Berlin. Przypadek, który spowodował, że jedynie pociąg towarowy uległ katastrofie w miejsce pociągu pospiesznego, w którym jak wiadomo codziennie jedzie kilkaset osób, nie może być rzecz jasna zaliczony na korzyść osk-nych. Wszyscy osk- ni na przestrzeni stosunkowo krótkiego okresu czasu dokonali całego szeregu ciężkich zbrodni, a jak to wynika z części opisowej niniejszego wyroku w końcowym okresie swej zbrodniczej działalności niemal codziennie

popelniali oni jakas zbrodnie siejac niepokoj wzrod spokojnych obywateli stolicy. Osk-ni w swej dzialalnosci nie zawahali sie przed targnieciami na strzozow bezpieczenstwa wewnetrznego funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej, oraz oficera obdarzonego glęboką miłoscią całego ludu pracujacego Wojska Polskiego. Wszyscy osk-ni przejawiali nader aktywną dzialalnosć werbunkową w ramach organizacji „Kraj” wciagajac do niej zbrodniczej akcji [?-cos tu brakuje]

Osk-ni sa osobnikami o dosc wysokim poziomie intelektualnym. Wszyscy maja srednie wykształcenie, wszyscy tez byli studentami szkół wyzszych. Zdawali oni sobie dokladnie sprawe ze zbrodniczego charakteru swojej dzialalnosci nie cofajac sie przed zadną najnikczemniejszą nawet akcją. Dzialalnosć oskarzonych byla szczegolnie uciężliwa dla Ludowego Panstwa Polskiego w okresie budowy podstaw socjalizmu i zwycieskiego realizowania zadan planu 6-letniego. W tym czasie gdy bohatera klasa robotnicza i cały naród polski przełamujac przejsciowe trudnosci wszystkie swoje sily oddaje zbudowaniu piekniejszej, wspanialszej i jasnieszej przyszłosci swojej ukochanej ojczyzny, banda terrorystów i dywersantów, w tej liczbie i osk-ni, targneli sie na bezpieczenstwo panstwa i spokoju jego obywateli, wyslugujac sie w ten sposob obcym ośrodkiem dyspozycyjnym- imperializmowi anglosaskiemu, na uslugach którego pozostawal „Jan”. W tym stanie rzeczy mimo istnienia takich okolicznosci łagodzaczych, jak stosunkowo mlody wiek oskarzonych, oraz wplyw jaki na nich mial „Jan”, które nie mogly jednakze w wielkim stopniu zmniejszyc ogromu zbrodni osk-nych, sąd doszedł do przekonania, ze jedyną wspólniarną karą dla osk-nych jest kara całkowitego ich wyeliminowania ze społeczenstwa. W tym stanie sprawy Sąd kierujac sie przepisami art. 3, 240, 245-247 orzekł:

I osk. Klukowski Tadeusz winien jest:

[tu sąd w dlugim wywodzie formuluje zarzuty podpadajace pod odpowiednie artykuły] :

a/ Ze na przełomie 1947 i 1948, w Zamościu,bral udział w związku pod nazwa Konspiracyjne Oddzialy Skautowe /KOS/ majacego za zadanie kontynuowanie tradycji i form tzw. Starego Harcerstwa, itd. itd.... czym dopuscil sie przestepstwa z art. 36 Dekr. z dn. 13 .6. 1946r

b/ Ze od marca 1952 r. do dn. 2. VII. 1952 r. w Warszawie usilowal przemocą zmienic ludowo-demokratyczny ustroj Panstwa Polskiego w ten sposob, ze wstapil do bandy zorganizowanej przez „Jana” p.n. „Kraj” majacej na celu poprzez szpiegostwo, dywersje, gwałtowne zamachy, rabunki i wrogą propagandę obalenie przemocą ustroju panstwa, werbowal do niej nowych czlonków i wpełnial inne polecenia, czym dopuscil sie przestepstwa z art. 86 &2 KKWP

c/ Ze w dn. 26 V. 1952 r. jako urzednik panstwowy wraz z innymi posiadajacymi broń palną dopuscil sie w Warszawie gwałtownego zamachu na funkcjonariusza M.O. kpr. Zapašnika Wacława, któremu odebrano pistolet sluzbowy po uprzednim sterroryzowaniu w/w, czym dopuscil sie przestepstwa z art. 13 & w pw. z art. 1 &2 i 3 Dekretu z dn. 13. 6. 1946

d/ Ze w poczatku czerwca 1952 r. jako urzednik panstwowy wraz z innymi przy uzyciu broni palnej dokonal w Warszawie w poblizu Dworca Wschodniego gwałtownego zamachu terroryzujac oficera W.P. w celu odebrania broni sluzbowej jednak okazalo sie, ze w/w broni przy sobie nie posiadal, czym

dopuścił się przestępstwa z art. 13 & 2 w zw. z art. 1 & 2 i 3 Dekretu z dn. 13. 6. 1946r.

e/ Że w drugiej połowie maja 1952 r. w Warszawie w zamiarze dopuszczenia się przy użyciu broni gwałtownego zamachu na funkcjonariuszy M.O. na punkcie kontrolnym itd. itd.....czym dopuścił się przestępstwa z art. 24 KKWP w zw. z art. 1 & 2 i 3 Dekretu z dn. 13. 6. 1946r

f/ Że w dn. 11 kwietnia 1952 r. jako urzędnik państwowy pod Płochocinem k/Warszawy dopuścił się aktu sabotażu w ten sposób że wspólnie z "Janem", i innymi członkami bandy, uszkodził tory kolejowe i spowodował katastrofę pociągu towarowego, czym dopuścił się przestępstwa z art. 15 & 2 w zw. z art. 3 & 1 Dekr. z dn. 13. 6. 1946r.

g/ Że w pierwszej połowie kwietnia 1952 r. będąc urzędnikiem państwowym w celu dopuszczenia się aktu sabotażu, a mianowicie zniszczenia urządzeń radiostacji w Raszynie, wchodził w porozumienie z innymi osobnikami itd. itd.....czym dopuścił się przestępstwa z art. 15 & 1 w zw. art. 13 & 1 i w zw. z art. 3 pkt. 1 Dekretu z dn. 13. 6. 1946r.

h/ Że przechowywał bez prawnego zezwolenia władz broń palną, a to: 1/ od chwili wyzwolenia tj. od lipca 1944 r. do dnia zatrzymania tj. do 2. VII. 1952 r na strychu kościoła w Szczebrzeszynie pistolet maszynowy typu „Sten” 2/ pod koniec maja 1952 r w Warszawie w związku z planowanymi napadami rabunkowymi przez kilka dni pistolety „Walter” i „Steyer” itd. itd.....czym dopuścił się przestępstwa z art. 4 & 1 Dekretu z dn. 13. 6. 1946r.

i/ Że dn .9. V. 1952 r .w Warszawie wraz z innymi uzbrojonymi w broń palną, grożąc użyciem natychmiastowego gwałtu zabrał celem przywłaszczenia na szkodę adw. Branickiego sumę 10.000 zł. i teczkę skórzaną, czym dopuścił się przestępstwa z art. 259 KK.

J/ Że w dn. 25. V. 1952 r. w Warszawie, wraz z innymi uzbrojonymi w broń palną, w zamiarze dokonania zaboru celem przywłaszczenia przy użyciu gwałtu akt sprawy członka nielegalnego związku Brauna Jerzego, udał się do mieszkania adw. Buszkowskiego Lecha przy ul. Brackiej 23, gdzie po sterroryzowaniu domowników, rozpoczął poszukiwania za aktami w/w sprawy, jednak celu nie osiągnął .ponieważ nie mógł akt wspomnianej sprawy znaleźć, czym dopuścił się przestępstwa z art. 24 KKWP w zw. z art. 259 KK.

k/ Że w dniu 11 .VI. 1952 r. wraz z innymi uzbrojonymi w broń palną, w Warszawie, w zamiarze dokonania przy użyciu gwałtu zaboru celem przywłaszczenia większej sumy pieniężnej na szkodę adw. Grafa, udał się do mieszkania tego ostatniego przy ul. Francuskiej Nr 33 m. 5, .gdzie sterroryzował domowników. Jednak na skutek wszczętego przez nich alarmu zamierzonego czynu nie dokonał i zbiegł, czym dopuścił się przestępstwa z art. 24 KKWP w zw. z art. 1259 KK

Za przestępstwa
te skazuje się :

**I./ Osk. Klukowskiego Tadeusza S.
Zygmunta za czyn pod literą:**

a/ spisany na zasadzie art. 36 Dekr. z dn. 13. 6. 1946 r. na karę więzienia przez 8 /osiem/ lat.

b/ spisany na zasadzie art. 86 &2 KKWP na karę śmierci z utratą po myśli art. 46 &1 i 48 &1 KKWP praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze, i przypadkiem całego mienia skazane go na rzecz Skarbu Państwa.

c/ i d/ spisane na zasadzie art. 15 &1 Dekretu z dn. 13. 6. 1946 r na kary więzienia po 15 /piętnaście/ lat, z utratą, po myśli art. 49 &1 i 2 cyt. Dekretu praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres 5 /pięciu/ lat i przypadkiem całego mienia skazanego na rzecz Skarbu Państwa.

e/ spisany na zasadzie art. 1 &3 Dekr. z dn 13. 6. 1946r.na karę więzienia przez 12 /dwanaście/ lat z utratą, po myśli art. 49 & 1 i 2 cyt. Dekr. praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres /czterech/ lat, i przypadkiem całego mienia skazanego na rzecz Skarbu Państwa.

f/ opisany na zasadzie art. 15 & 2 Dekr z dn. 13. 6. 1946 r. na karę śmierci z utratą po myśli art.49& 1 cyt. Dekretu praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze, i przypadkiem całego mienia skazanego na rzecz Skarbu Państwa.

g/ opisany na zasadzie art. 15 & 1 Dekretu z dn. 13. 6. 1946 r na karę wiezienia przez 10 /dziesięć/ lat z utrata -po myśli art. 49 &1 i 2 cyt Dekretu praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres 4 /czterech/ lat, i przypadkiem całego mienia skazanego na rzecz Skarbu Państwa.

h/ opisany na zasadzie art.4 & 1 Dekretu z dn. 13. 6. 1946r na karę więzienia przez 12 /dwanaście/ lat. i/ opisany na zasadzie art. 259 KK na karę wiezienia przez 10 /dziesięć/ lat.

j/ i k/ opisane na zasadzie art. 259 KK na kary wiezienia po 8 /osiem/ lat.

Na mocy art. 32 & 3 i 33 & 1 i 3 KKWP wymierza się skazanemu jako karę łączną - karę śmierci, z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze i przypadkiem całego mienia skazanego na rzecz Skarbu Państwa.

Osk. Kurzępę i Grobickiego Jerzego skazano na karę śmierci .

Najwyższy Sąd Wojskowy w Warszawie decyzją z dnia 19 lutego 1953 r. Nr. S. 2615/52 wyrok zatwierdził.

„Rada Państwa decyzją z dnia 3 czerwca 1953 r. nie skorzystała z prawa łaski w stosunku do Klukowskiego Tadeusza s. Zygmunta skazanego wyrokiem Wojskowego Sadu Rejonowego w Warszawie z dnia 1 grudnia 1952 r. sprawie Nr

Sr. 895/52 na karę śmierci z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze, oraz przypadkiem mienia na rzecz Skarbu Państwa. Jednocześnie Rada Państwa skorzystała z prawa łaski w stosunku do Kurzęzy Jerzego S. Ignacego, oraz Grobickiego Antoniego Zenona s. Bronisława, skazanych cytowanym wyrokiem na karę śmierci i utratę praw na zawsze, oraz przypadkiem mienia na rzecz Skarbu Państwa, zmieniając orzeczonej w stosunku do nich kary śmierci na kary więzienia dożywotniego, oraz łagodząc karę dodatkową utraty praw na zawsze do kary utraty praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres 10 /dziesięciu/ lat, z utrzymaniem w mocy kary dodatkowej przypadku mienia na rzecz Skarbu Państwa”.

Na tej samej zasadzie Rada Państwa skorzystała z prawa łaski w stosunku do Jadwigi Janiszowskiej, Krystyny Metzger i Anny Przyczynek skazanych też na karę śmierci.